

PRZYNUCAĆ (2) *vb impf*

przynucać (2), [**przynuczać**].

a jasne.

[*inf* przynucać.] ◇ *praes* [1 sg przynucâm.] ◇ 3 sg przynucâ (1). ◇ *praet* 3 pl m pers przynucali (1).
Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

Sklaniać, ponaglać, zmuszać do działania; vim facere PolAnt [w tym: kogo (1)] (2) : [Przynucam/ Cogo, adigo. Volck Vvv3.]

przynucać do czego (1): Tego tedy ktory fię sam z dobrego itał złym/ Grekowie Dyablęm zową: á my okárzyćielem ábo potwarcą názywamy: iż wyftępki/ do ktorych on sam przynąca [*errata zmiana: przynuca*]/ odnośi do Bogá. *CzechEp* 258; [Y/ ták dáleko to ieft od prawdy/ żeby nas pożytek do czynienia dobrodzieyftwá miał przynucáć/ iż y rzeczy tych/ z ktorych nam ízkodá wróśc ma/ popiéramy/ tylko dla tego sámégo/ iż miłé nam ieft dobrodzieyftwo náłzé *SenekaGórn* 189; *KrowObraz D2*].

[*przynucać czym: ále ten ktory gwałtem á okrucieńftwem przynuca ludzi do wiary/ ten pewnie ieft Antykryftem. KrowObraz D2.*]

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Abowiem Iozue y Itárfzy ktorzy po nim żyli z wielką fię pilnością otho Itáráli/ áby Izráelczyki vczyli y zá wćiągáli w porządku ízáfowanie^m słowa Boże^{go}/ A owfze^m ie przynucáli/ áby powinną cześć czynili Bogu *BibRadz* I 136a *marg*; [Tákże y Egipcycyánie przynuczáli on lud/ áby tym rychley wyfzli z ziemie/ Bo mowili/ Pewnie wízyfcy pomrzemy. *BibRadz Ex* 12/33 (*Linde s.v. 2. przynucić*)].

Synonimy: namawiać, pobudzać, poganiać, popędzać, pośpieszać, przymuszać, przynaglać, przyniewalać, przypądząć, przywodzić, sklaniać, zniewalać.

Formacje współrdzenne cf 1. NUCIĆ.

Cf PRZYNEĆAĆ, PRZYNUCAJĄCY, PRZYNUCANY